

onbestemde ruimte) en een open carport te hebben gebouwd, evenals het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd door het aanleggen van een parkeerterrein door opvulling van een oppervlakte van 25m x 60m met breuksteen en maaskiezel zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

En vanaf 18 januari 1991 tot de dag der dagvaarding voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - thans art. 68§1 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;

- de plaats te herstellen in de vorige toestand; en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 7.000 Fr. per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 19.11.1998,
ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 3.074 frank. De Bewaarder (get.)

het onroerend goed toebehorend aan
krachtens akte van aankoop ontvangen op 17
december 1990 door notaris te

het onroerend goed toebehorend aan
krachtens akte van aankoop
ontvangen op 13 april 1989 van
notaris te

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 31 mei 2001 door beklaagden tegen al de schikkingen ten dezès laste
- op 31 mei 2001 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 29 mei 2001 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

De rechtbank merkt voorafgaandelijk op dat de titel "gemachtigde ambtenaar" in de betichting dient gewijzigd te worden in "stedenbouwkundige inspecteur".

...

De uitvoering van de werken en de instandhouding van deze werken leveren twee afzonderlijke misdrijven op die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat de verjaring van de strafvordering voor het geheel der feiten begint te lopen vanaf het laatst strafbare feit, te weten 26 oktober 1998, datum van bevel tot dagvaarden (zie arrest Hof van Beroep Antwerpen, 10de kamer, 1 februari 2000, 1089 P 99).

...

eerste beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en nader gepreciseerd qua tijdsbepaling met dien verstande dat deze feiten thans strafbaar zijn gesteld bij de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 oktober 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en rekening houdende met de aanpassing.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van TWINTIGDUIZEND FRANK, gebracht op VIER MILJOEN FRANK, door verhoging met 1990 decimen, of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN.

Verplicht beklaagde tot betaling van EEN bijdrage van TIEN FRANK, gebracht op TWEEDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, begroot op de som van 2.286 frank.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 1.000 frank.

tweede beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en nader gepreciseerd qua tijdsbepaling met dien verstande dat deze feiten thans strafbaar zijn gesteld bij de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 oktober 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en rekening houdende met de aanpassing.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van TWINTIGDUIZEND FRANK, gebracht op VIER MILJOEN FRANK, door verhoging met 1990 decimen, of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN.

Verplicht beklaagde tot betaling van EEN bijdrage van TIEN FRANK, gebracht op TWEEDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, begroot op de som van 2.286 frank.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 1.000 frank.

Beveelt het herstel in de vorige staat, hetgeen impliceert de complete afbraak van al de wederrechtelijk opgerichte constructies, zoals vermeld in het ministerieel besluit van 25 oktober 1993, alsmede het opbreken van de reliëfwijziging met een oppervlakte van 25m x 60m en dit binnen de DRIE MAANDEN nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklaagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklaagden daarenboven tot een dwangsom van 7.000 frank per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

* * *

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. advocaat bij de balie van

Gelet op de door deze partijen neergelegde conclusie en stukken;

Overwegende dat, gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel van dit Hof van beroep, de zaak hernomen werd op de terechtzitting van 14 september 2005;

Overwegende dat de hogere beroepen van de beklaagden en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de feiten der tenlastelegging dienen heromschreven, gepreciseerd in de tijd en geactualiseerd zoals door het Openbaar Ministerie gevorderd waarbij weliswaar de aanvangsdatum van de misdrijfperiode wat betreft de tenlastelegging sub A.II dient bepaald op: "tussen 1 januari 1991 en 1 januari 1992" in plaats van: "tussen 1 januari 1990 en 1 januari 1992";

Dat de misdrijfomschrijvingen derhalve als volgt dienen te zijn:

"Te

de eerste en de tweede,

Hetzij door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen gepleegd worden (art.66. SWB);

bij inbreuk op de arts. 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (arts. 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996)

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen;

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht (hebben) gegeven:

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als met een
(globale) oppervlakte van 30 a 33 ca eigendom van
en op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als
met oppervlakte van 7a 2 ca en 5 a 55 ca,
eigendom van

de hierna vermelde werken, omschreven in art. 44 van de wet houdende organisatie van de ruimtelijke en van de stedenbouw (art. 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996) op hierboven vermelde onroerende goederen tussen hierna vermelde data te hebben uitgevoerd, nl.:

AI.

In meerdere malen op niet nader te bepalen data tussen 31 december 1990 en 19 januari 1991,

- pergola (10,35 m x 4,6 m)
- een aanbouw met bureaus (6 m x 9,72 m)
- een open garage hall (12 m x 7m)

AII.

Op een niet nader te bepalen datum tussen 1 januari 1991 en 1 januari 1992,

een reliëfwijziging door het aanleggen van een parkeerterrein (25 m x 60 m) met breuksteen en kiezel als deklaag

BI.

Van 18 januari 1991 tot 26 oktober 1998,

te hebben instandgehouden,

nl. de onder tenlastelegging AI vermelde inrichtingen

BII.

Van 1 januari 1992 tot 26 oktober 1998,

te hebben instandgehouden,

nl., de onder tenlastelegging AII. vermelde inrichtingen

met de verzwarende omstandigheden dat de eerste en tweede personen zijn die wegens hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of in huur geven, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstellen

de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003";

Dat deze nieuwe misdrijfomschrijvingen dezelfde feiten beogen als deze die ten grondslag liggen aan de strafvordering en dat de beklaagden van dit preciseren, heromschrijven en actualiseren in kennis gesteld werden ter terechtzitting van dit Hof van beroep d.d. 14 september 2005 en zij zich daarop hebben kunnen verdedigen;

Met betrekking tot de misdrijven van de oprichting sub A.I en sub A.II:

Overwegende dat de strafvordering aangaande deze feiten - aflopende misdrijven uitmakende - verjaard is nu het laatste feit dateert van respectievelijk 18 januari 1991 (voor A.I) en 31 januari 1991 (voor A.II) en de laatste nuttige stuiting geschiedde op 30 september 1994 door het kantschrift van de Procureur des Konings inhoudende een rappel aan de Dienst Ruimtelijke Ordening en Huisvesting met vraag naar standpunt;

Met betrekking tot de misdrijven van de
instandhouding sub B.I en sub B.II:

Overwegende dat met zekerheid uit de stukken blijkt dat de geviseerde instandhouding van de open garage hall (deel van B.I) gelegen is in een woongebied en derhalve niet in een ruimtelijk kwetsbaar gebied als bepaald door artikel 146 van het Decreet Ruimtelijke Ordening zoals gewijzigd en dat alzo de strafsanctie zoals voorzien in dat artikel niet geldt en dat er evenmin nog aanleiding bestaat om de herstellvordering van de thans Stedenbouwkundig Inspecteur nog te beoordelen op dat onderdeel;

Overwegende dat niet met zekerheid vaststaat dat de geviseerde aanbouw met bureaus en de pergola (delen van B.I) alsmede de geviseerde reliëfwijziging (B.II) gelegen zijn in een ruimtelijk kwetsbaar gebied;

Dat de beklaagden immers aantonen dat er twijfel bestaat omtrent de afbakening tussen enerzijds het woongebied en anderzijds het landschappelijk waardevol agrarisch gebied met betrekking tot de diverse percelen en zoals die afbakening door de Stedenbouwkundig Inspecteur wordt voorgehouden en dat verder zelfs de Stedenbouwkundig Inspecteur aanneemt dat het grootste deel van de pergola alsmede een deel van de parking met zekerheid in een woongebied liggen en waarvoor dan ook geen strafsanctie zou kunnen gelden;

Dat op grond van deze twijfel een strafrechtelijke vrijspraak zich opdringt en het Hof derhalve niet bevoegd is te oordelen met betrekking tot de herstellvordering van de Stedenbouwkundig Inspecteur voor zover daarop geënt;

Met betrekking tot de herstellvordering, geënt op
de verjaarde feiten (oprichting) sub A.I en A.II:

Overwegende dat het niet aannemelijk voorkomt om nog een herstel te bevelen op grond van feiten waaromtrent de strafvordering is verjaard terwijl, wat betreft de instandhouding, door de Stedenbouwkundig Inspecteur zelf aangegeven wordt dat zeker de open garage hall alsmede een gedeelte van de parking en de pergola in een niet ruimtelijk kwetsbaar gebied te situeren zijn en derhalve hoe dan ook niet voor een herstelmaatregel in aanmerking zouden kunnen komen en dat daarnaast nog twijfel bestaat omtrent de exacte afbakening;

Dat er dan ook geen aanleiding bestaat om in te gaan op de herstellvordering in zo verre geënt op de verjaarde feiten van de oprichting sub A.I en A.II;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak;

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878
- 146 van het decreet van 18 mei 1999

Ontvangt de hogere beroepen;

Wijzigt het bestreden vonnis en opnieuw recht doende;

Heromschrijft, actualiseert en preciseert de feiten van de tenlasteleggingen zoals boven vermeld (pagina's 6-8);

Stelt vast dat de strafvordering met betrekking tot de feiten van de tenlasteleggingen sub A.I en A.II zoals heromschreven, geactualiseerd en gepreciseerd, is verjaard;

Stelt vast dat er geen aanleiding bestaat om nog in te gaan op de herstellvordering van de Stedenbouwkundig Inspecteur in zo verre geënt op de verjaarde feiten sub A.I en A.II;

Stelt vast dat met betrekking tot het feit sub B.I, beperkt tot het in stand houden van de open garage hall, de strafsanctie niet geldt en dat er evenmin aanleiding bestaat om nog in te gaan op de herstellvordering van de Stedenbouwkundig Inspecteur voor zover daarop geënt;

Spreekt de beklaagden vrij voor wat betreft de feiten van de tenlastelegging sub B.I wat betreft

de aanbouw van bureaus en de pergola alsmede voor het feit sub B.II zijnde de reliëfwijziging (parking) en verklaart zich niet bevoegd om te oordelen over de herstelvordering van de Stedenbouwkundig Inspecteur in zo verre daarop geënt;

Laat de kosten in beide aanleggen ten laste van de Staat;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
TWAALF OKTOBER TWEEDUIZEND EN VIJF

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier